

پہلو اُندری

نجم حسین بیید

دِیوَا مُنْدَرِی

جگ دیاں الہ دیناں دے ناں

دیو امندری

نجم حسین سید

سچیت

سبھے حق لکھیار دے راکھویں

پُور پہلا: اپریل 2010

سچیت کتاب گھر

11- شرف مینشن، چوک گنگارام، بک سٹریٹ 1، 16- کونٹیز روڈ، لاہور

SUCHET KITAB GHAR

11-Sharaf Mansion, Chowk Ganga Ram, Book Street 1, Lahore. PAK

Ph: 92 42 6308265 E-mail: suchet2001@yahoo.com

www.puncham.com

شرکت پریس لاہور Shirkat Press, Lahore

(تارو دا گھر- نکا جیہا اندر- وچے منجی وچے چلھا- دو چار کپڑے
 بھانڈے چچ نال تھاؤں تھانیں- تارو پنجھیاں تریہاں دی بیٹھی
 اے- سگری آئی اے- اوہدے ہان ای اے عمروں- تارو اٹھ ملی
 اے)

تارو: خیر ای سگریے؟

سگری: الہ دین؟

تارو: باہر نکلیاے۔

سگری: ایہہ رکھ لے۔ (تارو نہیں پھڑیا لفافہ)

تارو: کیہ اے

سگری: تھوڑے جیسے نیں

تارو: رہن دے میں کیہ کرنے نیں

سگری: لوڑ کیہنوں نہیں تارو- برکت دے دوا دارو تے لگے ای نیں نہ

تیرے-

تارو: ٹُردا پھر دا ڈھے گیائے اوہ تے - دوا داڑو کیہ ہونا سی۔
 سگرمی: الہ دین ٹوں پڑھاونا اے توں - سارا بھار ہُن تیرے تے ای اے
 رکھ لے۔ (تارو نہیں پھڑدی لفافہ)

تارو: اگے وی میرے تے ای سی۔ اوہنے تے جو کمایا گولی سوٹے تے
 لا چھوڑیا۔

سگرمی: اسیں مل مینجر کول گئے ساں - میں وی - یونین والے سارے -
 نہیں منیا۔ اکھے صفائی والے دیہاڑی تے ہوندے نیں - دیہاڑی
 والیاں دی پینشن کوئی نہیں ہوندی - فنڈ وی پکیاں لئی ہوندائے،
 اوہدے وچوں وی نہیں دے سکدے - گروپ چئیرمین مرکانا
 ساب نے پنج ہزار روپے کولوں گھلے نیں۔

تارو: ایہہ اوہو نیں؟

سگرمی: نہیں۔ اوہنے آکھیاے مرکانا ساب نے پرسوں آونائے مل وچ۔
 برگت دی بیوہ نوں سد لئو - تئیں وی آ جاؤ۔ اوہ اپنے ہتھ نال دینا
 چاہوندے نیں۔

تارو: نہ میں جانائے نہ میں لینے نیں۔

سگرمی: اساں وی ایہو سوچیاے۔ رل کے پنج ہزار ایہہ کٹھے کیتے نیں
 ساریاں - باہروں گجھ نہیں لیا کسے کولوں۔

تارو: رکھو سگرمی ایہہ - تئیں ایہدے نال کوئی فنڈ بناؤ۔ گولی سوٹے دا
 کوئی تروڑ کرو جے کر سکدے او تے۔

سُگرمی: کیہ کریئے۔ ٹی وی لے دیئے گولی سُوٹے والیاں نوں؟
تارو: اوہدے نالوں تے گولی سُوٹا ای نہیں چنگا۔ (سُگرمی ہسدی اٹھ
کھلوتی اے)

سُگرمی: تینوں اسیں بلاونائے اپنی میٹنگ وچ۔ آ کے سلاہ دینیں۔
تارو: میں تے صفائی والی آں تئیں پڑھیاں لکھیاں جے۔ آپے کرو
سلاہ۔ غریب غریبی دا اُپا کردے نیں گولی سُوٹے نال۔ غریبی ہور
ودھدی اے۔

سُگرمی: امیر گھٹ تے نہیں کردے۔
تارو: اوہ امیری دا اُپا کردے نیں۔
سُگرمی: تے امیری ہور ودھدی اے اوہدے نال۔
تارو: گولی سُوٹا تاں مگدائے جے نہ امیر رہوے نہ غریب۔
سُگرمی: فنڈ کاہدے لئی بنائیے پھیر۔

تارو: ایسے لئی۔ نہ اوہ رہوے نہ اوہ۔ کوئی شے کسے دی نہ ہووے۔ گل
دی سانجھی ہووے۔ نہ ہوون دا دُکھ مک جاوے۔ گولی سُوٹا کیہ
کرنائے کسے۔

سُگرمی: ایہہ فنڈاں نال ہوون والا کم نہیں تارو۔
تارو: فنڈ پیسے دا نہیں نا کم دا بناؤ۔ کم توں کم نال جوڑو۔
سُگرمی: چل نہ توں کر گل اوتھے۔
تارو: توں آپے کر۔ میں نہ پکیاں وچ نہ کچیاں وچ۔

سگری: (سوچ کے) مِلساں میں تینوں۔

(سگری ٹرگئی اے۔ تارو چلھے اگے آئی اے۔ الہ دین اندر آیاے۔

اٹھاں دساں ورھیاں دا ہونائے)

تارو: دیر ہوگئی اے تینوں۔ چاء پی تے جا۔

الہ دین: میں سکولے کوئی نہیں جانا۔

تارو: کیوں؟

الہ دین: بس

تارو: پھیروی؟

الہ دین: ماسٹر کہندائے کپڑے گندے نہیں تیرے۔

تارو: آج چلا جا۔ کل اتوار اے دھو دیاں میں۔

الہ دین: اماں اوہنے بہن کوئی نہیں نہ دینا۔ نالے کہندائے کاپی نویں لیا۔

تارو: آ جاسی کاپی وی۔ توں جاتے سہی۔ میں لنگھدی جانی آں گھر

اوہدے۔ استانی نوں آہنی آں۔

الہ دین: اگے آکھ نہیں آئی توں۔ میں رموناں کم تے چلا جاساں گھر نہیں

بہندا فکر نہ کرتوں۔

(ہنیرا)

2

(تارو دا گھر۔ رات۔ تارو روٹی پکا کے ویہلی ہوئی اے۔ الہ دین

(آیا اے)

تارو: ایتنا چر-کتھے گیا سیں۔

الہ دین: رمو آئے تے آیاں۔ رکشے ورکشاپاں والے کم بنا کے لیندے
نیں۔ میں تے ایویں چا پھڑا کردا رہیاں کولوں۔ رمو دا اُستاد اے
نا ڈبھری۔ مینوں آہندائے کم سکھ اوئے الہ دینیا اصلی الہ دین ہو
جاسیں۔ پڑھائیاں وچ کیه پیائے۔ کہانی آوندی آ الہ دین دی؟
مکھے نہیں۔ اماں تینوں تے آوندی ہونی اے نا۔

تارو: آہو۔ پرتوں سُننا کیویں سُنائی اے اُستاد ڈبھری۔

الہ دین: لئو جی الہ دین سی نا جیہڑا اصلی۔ غریب آہا ٹوٹل۔ پر اوہ درزیاں
دا مُنڈا سی صفائی والیاں دا نہیں سی۔ پیو اوہدا وی مر گیا ہو یا سی۔
گھر کھان نوں نہ ہا۔ اوہ سکولوں اُٹھ کھلوتا۔ سارا سارا دن بوتلاں
کٹھیاں کرنیاں گُوڑے چوں تے ٹھہے والیاں نوں دینیاں۔ لئو جی
اک دن کیه ہوندائے گُوڑا پھولے پیاتے وچ مُندری۔ فنا فٹ
پاون دی کیتیس۔ اک اُنگل نوں گھلی آہی۔ دونہہ وچ پھسالی۔
پا کے پھیر گُوڑا پھولن لگ پیائے۔ مُندری نوں لگا رگڑا تے جن
حاضر (جن بن کے)

”کیا حکم ہے حضور“

(الہ دین بن کے) ”روٹی۔ میرے لئی وی ماں لئی وی۔ تین ٹیم۔

سویرے ناشتہ۔ دوپہر کا کھانا۔ رات کا کھانا۔“ لئو جی کھانا آون

لگ پیا۔ جتاں دے حساب دا۔ کوک سیون اپ ڈرماں دے ڈرم،
 پیٹیاں چاکولیٹاں دیاں۔ ٹرک برگراں دے۔ ماں نے آکھیا جن
 بھساڈے کول تے تھاں ای نہیں۔ گھر دا کرگجھ۔ ایہہ تے کرائے
 دائے۔ اگوں اوہ کیہ آہندائے۔ میرے وس نہیں جے۔ اوہ ہور
 محکمائے۔ دیوے دا جن ہووے تے کر سکدائے۔ لئو جی الہ دین
 پھیر گوڑے تے۔ دیوا کتھوں آوے گوڑے وچ۔ بوتلاں،
 ڈھکنے، فیوز انرجی سیور، دیوے تے انگیٹھیاں تے ہوندے نیں۔
 پر جی اوہ وی لگا ای رہیا پیو دا پتر۔ اخیر اک دن نکل نہ آیا دیوا۔
 چو چب تے جنگال نرا۔ بھوا کے ماریوس تھلے۔ لئو جی رگڑا لگائے
 دیوے ساب نوں تے جن حاضر۔ سینینر۔

”کیا حکم ہے حضور؟“

”گھر چاہیے ہمیں“

”کہاں سرکار؟“

”جونویں کوئی سوسائٹی بنی ہے وہاں“

جن نے اکھاں بند کرایاں نیں۔ کھولیاں تے نویں سوسائٹی۔ گھر
 لش لش پیش پیش۔ ڈبل سٹوری۔ بیڈروم تے بیڈروم شیڈروم تے
 شیڈروم، ڈیڈروم تے ڈیڈروم، روم ای روم، کچن ای کچن۔ لیٹرین
 تے لیٹرین۔ جیدھر ویکھو، کندھاں ہے ای نہیں۔ ٹی وی دیاں
 کندھاں نیں۔ چینلاں تے چینلاں۔ چھے مہینے پھرے رموٹ

تے اگوں چھ مہینے دیاں ہو آ جان۔ پچھے پورا محلہ بیوٹی پارلر۔
 سٹھ سٹوری سو سٹوری - بیٹھوں لہفاں اُتوں پُل - سبھ جڈے ہوئے
 ٹچن۔ ماں الہ دین دی ایدھروں چڑھے تے اودھر لہتھے، اودھروں
 چڑھے تے ایدھر۔ دن وی اوتھے رات وی اوتھے۔ جن نے بنک
 کارڈ پیش کر دتائے۔ سو سو درزی بہہ گئے۔ مشیناں چلن لگ
 پیاں نیں ٹھکا ٹھک شہر شہر وچ۔ الہ دین نے میچ کرا دتے نیں۔
 ہر شرٹ تے ہر پتلون تے الہ دین کھلوتا دند کڈھدائے۔ ٹوٹی
 ٹوٹی، ٹن ٹن، فائیو فائیو، وِن وِن، ریکارڈ تے ریکارڈ۔ اُتوں ایکشن
 آ گئے نیں۔ الہ دین لڑیائے پر ہار گئے۔ جن نے آکھیا ویکھو
 تے سہی سرتسیں وزیر ہونائے تے گورنمنٹ چلنی اے نہیں تے
 ٹھس۔ اوہو ہو یا۔ اُستاد ڈبھری آہندائے الہ دینیا ایہہ ساڈا گوڑ
 کباڑ باڈی ورکشاپاں دا۔ ویکھیا ای نہ۔ ایہو ای او۔ ایہدے
 وچوں ای تینوں مندریاں دیوے مل پینے نی۔ رگڑے لائی
 جائیں تے جو چاہیں کروائی جائیں۔

تارو: جیہڑی میں سنی آہی نا ہو آہی۔ جیہنے مینوں سنائی اوہ تیا سی برکت
 دا۔ مشن چ کم کریندا ہا۔ ایہو صفائی۔ اوہنے دیا ہی۔ مندری
 ویاہ تے دیوا علم۔ علم نال عقل آوندی اے۔ ہنر آوندے نیں
 کمائیاں ہوندیاں نیں گھر وی بندے نیں۔ پھیر ویاہ وی ہوندے
 نیں۔ مڑ بچے اگوں پڑھدے نیں۔ پھیر اوہ کماوندے نیں۔

الہ دین: پٹھی سنا گئے اوہ تینوں اَبے دا تیا۔

تارو: کیوں؟

الہ دین: مُندری والا جن پہلوں آوندائے دیوے والا گروں۔ پرٹھیک ای

اے پہلوں ویاہ کراوے بندہ پھیر سکولے جاوے۔

تارو: جنج لے کے۔ چل سوں شطانا۔ ماما جتاں دا۔ ویکھیں سویرے میں

وی جن بلاونی آں نہ بغیر مُندری دیوے دے۔ کپڑے وی دھو

دین تیرے تے کاپی وی نویں لیا دین۔

(ہنیرا)

3

(چھے تاروستی پئی اے نال الہ دین۔ تارونوں خاب آئی اے۔ لوء

اگیرے آگئی اے۔ تھوڑی جیہی تھاں تے۔ دووے اوتھے بیٹھے

نیں۔ الہ دین مُندری ویکھائی اے ماں نوں۔ اوہ ہتھ وچ پاون لگی

اے کھبے وچ)

الہ دین: نہ نہ پاون والی نہیں ایہہ۔ جن نال ویاہ کراونا ای؟ (اکھ مار

کے) اوہ تے نوکر اے تیرا۔ ویکھ میں بلاونا اوہنوں۔ (مُندری

رگڑیوس بھنچے۔ جن آ گیا اے۔ نکا موٹا افسر لگدا اے کوئی۔)

جن: جی سر۔ حکم۔ اوہ۔ سلام علیکم بیگم سبب معاف کرنا میں ویکھیا

نہیں۔

الہ دین: گجھ کپڑے چاہیدے نیں مینوں۔ آپنے واسطے۔

جن: (موبائل کڈھ کے) کپہڑے کپہڑے سر، کنے۔ (الہ دین تارو ول
ویکھیاے۔)

تارو: بس اک سلوار قمیض۔

الہ دین: ہاں بس اک سلوار قمیض۔ اک چاکی سا بن دی۔

تارو: نہیں نہیں اوہدی کوئی نہیں لوڑ۔

الہ دین: ہاں سا بن رہن دیو۔ اوہدی کوئی لوڑ نہیں (تارو ول وکھ کے)

کاپی؟ (تارو سر ہلائے) اک کاپی نویں۔ ہتھ شتھ نہ لگے ہوون
اُتے۔

جن: (موبائل تے نوٹ کر کے) سر۔ (الہ دین اگے نیوں کے) ذرا

اکھاں بند فرماؤ سر اک سیکنڈ۔ بیگم ساب وی۔ جی۔ بس میں آیا

سمجھو۔ (باہر نکل گیا اے۔) الہ دین تے تارو اکھاں بند کیتی بیٹھے

(نیں)

الہ دین: کمال ایں توں وی اماں۔ جن کولوں ایہو منگاونا سائی۔ کیہ فائدہ

جن بلاون دا۔

تارو: ایویں فضول نہیں چاہیدا سانوں گجھ وی۔

الہ دین: تاں وی دو جوڑے ای ہور آکھ دیندیوں۔ کاپیاں ای دو چار

نویاں ہور۔ کیہ آکھسی کیہو جیسے لوک نہیں ایہہ۔

تارو: اسیں تے جو ہاں سو ہاں۔ پر جن ایہو جیسے ہوندے نیں؟

الہ دین: اوہ پُرانیاں گلاں نہیں۔ زمانے بدل گئے۔ جیویں کاراں دے
ماڈل نہیں جتاں دے وی نہیں۔ نالے ایہہ اصلی اے کہانی والاتے
نہیں نہ۔ سمجھتے سہی نہ پروہلم توں۔

تارو: خبرے کتھے ٹر گئے اکھاں بند کرا کے۔

الہ دین: پھیر اوہو گل۔ دفتر اے اوہدا۔ آڈر جانائے او تھے، مُرہ سٹور تے،
او تھوں سامان آونائے۔

تارو: رہن دے۔ ایویں یب ای پا لیاے۔ ایہناں گلاں وچ نہیں پینا
چاہیدا۔ میں کپڑے دھو کے سکنے وی پا دینے آہے ہُن نوں۔

الہ دین: ساری عمر اکھاں بند کرائی رکھیاں نیں اَبے تیریاں۔ اج کیوں
کاہلی پے گئی ایں۔

(جن آ گئے۔ نال اسٹنٹ اے۔ اسٹنٹ کپڑیاں دا پیکٹ
تے کاپی میز تے دھریندا اے)

جن: سوری سر۔ تہانوں تکلیف دتی۔ کھول لو اکھاں۔ سٹور کیپر نہیں
آیا۔ چابی وی اوہدے کول اے۔ چندرا توڑن واسطے ہائر اتھارٹی
دی اجازت چاہیدی اے۔ ہور دیر ہو جانی سی۔ نال دے آفس توں
منگوائے نیں۔ میں انکوآری آرڈر کر دتی اے سر۔

الہ دین: (کپڑے کھولدائے) ایہہ تے وڈے سائز دے نہیں؟

اسٹنٹ: بیگم صاحب دے کم آجاسن۔

تارو: مینوں نہیں چاہیدے۔ (جن اسٹنٹ نوں گھوردا اے)

اسٹنٹ: صاحب نے وڈیاں وی تے ہونائے۔

جن: (اسٹنٹ نوں کپڑے دے کے) توں باہر ٹھہر (اوہ چلا گیا)

سوری سر میں اوس ویلے ماپ نہیں لیا۔ سٹینڈرڈ سائز ہوندے نیں

سر تہانوں پتہ ای اے۔ مگروں گٹ وڈھ ہو سکدی اے۔ پر

دوسرے آفس دا معاملہ اے۔ ہن ماپ لے کے بھیجناں۔ (باہر

گیا اے۔ نال ای اسٹنٹ نوں لے مڑیا اے۔ اوس ماپ گھدا

اے۔ جن نالو نال موبائل تے نوٹ کیتا اے) میں ہنئے حاضر ہویا

سر کپڑے لے کے۔ (موبائل کن لائی نکل گیا اے اسٹنٹ نال)

الہ دین: (کاپی چاکے ویکھیوس) اوئے۔ ایہہ تے رجسٹر اے۔ (تارو لے

کے تکیائے، سر ہلایوس۔ الہ دین مندری رگڑی اے جن آیا اے)

میں کاپی آکھی آہی تسیں رجسٹر لیا پھردایا۔ (چھمی ”ایہہ کیہ“

دی) لگدائے تسیں گجھ (انگل سر کول بھوائی اے۔ سر وچ کوئی

خرابی دس دی سینت)

جن: (بھیڑا پن دا پینترا) اسیں اگے ای شرمندے آں سر۔ ہور

شرمندے نہ کرو۔ (موبائل دبا یوس۔ اسٹنٹ آ گیا اے۔) کیہ

کردے او یار۔ کاپی دا آرڈر سی۔ رجسٹر لے آئے او۔

اسٹنٹ: بیگم صاحب دے کم آ جاسی۔

تارو: نہیں لے جاؤ۔ ساڈے کسے کم نہیں ایہہ۔ (جن اسٹنٹ نوں

گھوردا اے)

اسٹنٹ: صاحب نے وڈیاں وی تے ہونائے۔

جن: (اسٹنٹ نوں دھک کے) باہر ٹھہر۔ یو۔۔۔۔۔ با۔۔۔۔۔ بابا۔۔۔ (اسٹنٹ
چوڑا ہو کے کھلو گیا اے۔ بھینلی مسکان جن تے ٹھوک کے۔ جن
کول ہو کے، ٹھوڈی ہتھ لاکے) کیوں ذلیل کراؤن لگائیں اتھے۔
(اسٹنٹ مُڑاگے وانگر سُنکڑ کے باہر چلا گیا اے) اوہ۔ ویری
ویری سوری سُر۔ (روون ہاکا) ڈسپلن برباد ہو گیاے۔ سسٹم تباہ کر
دینائے ایہناں سیاسی سفارشیاں نے۔ میں آپ کاپی لے کے
حاضر ہوناں سُر۔ کپڑے وی تیار نہیں۔ وچ جناب دی کال آگئی۔
(موبائل گن تے لاکے واپس مُڑدا اے)

الہ دین: گل سُو

جن: (پرت کے) سُر۔

الہ دین: میرا خیال اے تئیں ایہہ چیزاں رہن دیو۔ کپڑے کاپی۔ ایہہ ہو
جاسی۔ تئیں اک کم کرو۔ ایہہ گھر اے نا ساڈا۔ ایہہ کرائے
دائے۔ سانوں اک گھر لے دیو کسی چنگی جگہ تے ذرا گھلا۔

جن: آئی ایم سوری سُر۔ آئی ایم یور ہمبل سُر وٹ۔ پرو بلم ایہہ اے
سُر کہ اوہ میری پاور نہیں۔ براچی وی ہو اے جیہڑی ڈیل کریندی
اے۔ دیوے والے دے ماتحت اے سبھ کجھ اسماں وی اوہ وی۔

جے جناب کول دیوا۔۔۔۔۔

الہ دین: دیوا کتھوں ملسی۔

جن: ہے تے کونفی ڈینشل ٹاپ سیکرٹ ایہہ سر۔ سٹیٹ سیکرٹ جو ہویا۔
 پر جو وی ہو جائے میں تہانوں دس دیناں۔ میں سمجھناں تہاڈا
 رلیٹ بندا اے۔ مینوں یقین اے۔ تئیں ایہی مہربانی فرما سو۔ میرا
 ناں وچ نہ آوے کسے موقعے تے۔

الہ دین: نہیں نہیں دوستئیں۔ مینوں پتہ اے جتاں دے ناں نہیں ہوندے
 نمبر ہوندے نہیں۔

جن: ونڈرفل سر۔ گوڈ بلیس یو سر۔ تہاڈے توں بہتر پورے سسٹم نوں
 کون جانداے (بھیت نال ذرا کول ہو کے)۔ دیوا سر اج کل
 مرکانا گروپ دے چیئرمین مرکانا ساب دی کوٹھی اے۔ ڈرائنگ
 روم وچ۔ انگھیٹی تے۔ مینٹل پیس تے۔ ٹوبی ایگزیکٹ۔ آئی ایم
 گریٹفل سر۔ (جھک کے باہر نکل گیا اے)

تارو: (اٹھ کے) سر تئیں گنڈی اندروں لالو۔ کپڑے لاه کے پانی وچ
 پا دیو تے مل کے سکے پا دیو۔ میں ہنے آئی کاپی لے کے۔ (نکلن
 لگی اے تے جادوگر آ گیاے ماسٹر بن کے۔ الہ دین حیران اے
 ڈریا ڈریا۔ ماسٹر اوہدے سر تے ہتھ پھیریندا اے۔ پیار کریندا
 اے۔)

جادوگر: (تارو نوں) کیہ حال اے ساڈے شیردا۔ (الہ دین نوں) کیہ گل
 اے ول تے سیں نا۔ کل سکول نہیں آیا۔ میں آکھیا آپ کچھ کے
 آواں اوہ تے کدیں غیر حاضر نہیں ہویا۔ خیر ہووے سہی۔

الہ دین: اوہ کپڑے ماسٹر جی۔

جادوگر: نہ نہ میرا بیٹا ایہہ کیہ گل ہوئی۔ لا حول ولا قوۃ (تارونوں) تہاڈا

بیٹا ایتنا لائق ایتنا سمجھدار۔ ماشا اللہ۔ کپڑیاں دی کیہ گل اے۔

طالب علم دا لباس تے اوہدی ذہانت اے اوہدی محنت اے۔ ایس

بچے تے ای تے اُمیداں نہیں ساڈیاں ساریاں۔

تارو: کپڑے صاف پا کے آسی ایہہ سکولے ماسٹر جی کل۔

جن: (الہ دین نوں ہور پیار کر کے۔ اوہدا ہتھ پھڑ کے) تئیں ایہناں

گلاں بارے قطعاً پریشان نہ ہو یا کرو۔ ہرگز نہیں میرا بیٹا۔ میں

آپ کے نال لے جاساں تہانوں۔ (مُندری ویکھ کے) ایہہ کیہ

اے۔ نہ نہ میرا بیٹا۔ طالب علم دا اکو زیور اے۔ علم۔ تئیں اوہ

پاؤنٹے۔ ایہہ لاه کے دے دیو والدہ نوں۔ روز واقعات ہوندے

نیں بچیاں نال۔

(الہ دین لاه کے تارو ول کریندا اے مُندری۔ جادوگر جھپٹ کے

نپ لیتی اے۔ رگڑی اے۔ جن آگیاے۔ ہُن تھانیدار دی وردی

وچ۔ موبائل گن تے۔)

جن: (جادوگر نوں سلوٹ) سَر حکم

جادوگر: بس ٹھیک اے جاؤ۔

جن: نہیں حکم کرو تئیں سَر جے ایہناں نوں کوئی (مروڑے دی سینت)

ادب شذب سکھاونائے تے۔

جادوگر: نہیں ابے نہیں۔ میں پھیر بلساں۔ (جن ٹر گئے) وکھ لیا ای
 نا۔ توں کل سکول صاف کپڑے پا کے نہ آیا، غیر حاضر ہويا، میں
 تینوں تھانے گھل دیاں۔ حوالا ت وچ۔ پرچہ کراساں تیرے تے۔
 بلسا فینی داکیس پوا کے سزا دواساں تینوں۔ پنجاہ کوڑیاں دی تے
 دس لکھ جرمانے دی۔

تارو: وے ماسٹرا ایہہ کیہ گلاں پیا کرینا ایں۔
 جادوگر: تینوں لگ پتہ جاسی چوہڑیے۔ میں ماسٹر ماسٹر کوئی نہیوں۔ میں
 جادوگر آں۔

الہ دین: (آپ دھیانے پھمینی پا کے) چوہڑی دربار دی جھاڑو پھیرے
 اندر باہر دما دم مست قلندر۔

جادوگر: ٹھہر اوئے تیری میں...
 تارو: (سختی نال) توں مندری لینی سی لے لئی، جاہن۔ ایں بچے نے
 تینوں کیہ آکھیاے۔

جادوگر: اچھا۔ ابے آکھیا ای گجھ نہیں۔ ایہنے کہانیاں وچ مینوں ذلیل
 کیناے، پوری دُنیا وچ پروپاگنڈا کیناے۔ باقاعدہ کیمپین چلائی
 اے میرے خلاف۔ دُنیا دی ہر زبان وچ۔ ایہہ کیہ سمجھدائے اپنے
 آپ نوں تے کیہ سمجھدائے مینوں۔ جتھے جاؤ جادوگر جادوگر۔ جادوگر
 کون ہوندے نی اوئے۔ پرانیاں گلاں۔ میں اک آرٹسٹ آں۔
 میک آپ اک عظیم فن اے میں عظیم اُستاد آں ایں عظیم فن دا۔

ہم ہیں عظیم لوگ کہ اس خشک خاک میں
ہم نے بصد جمال گلستاں کھلائے ہیں

الہ دین: ٹی وی تے وی آوندے اوتسیں؟

جادوگر: تے ہور اوتھے کون آوندے۔ پیو تیرا سونا لاکے؟ ایہہ جیہڑا جن آیا

اے ایہہ کون سی میں ای ساں۔ پکس وی میں ای آں۔ وکیل وی

میں ای ہوساں تیرے کیس وچ تے حج دی گرسی تے بہہ کے سزا

وی تینوں میں ای دیساں انشا اللہ تے پھیر تیری ماں دا کھسم بن

کے پھاہے وی میں ای لاساں تینوں۔ (ہسن لگ پیاے) بس۔

ڈر گیا نہیں نا۔ (مٹھا مٹھا ہس کے مڑ ماسٹر والے رنگ وچ) نہ نہ

پتر جی ساڈی مجبوری اے ماسٹراں دی۔ ایہہ کم ای ایہو جیہا اے

گتا۔ توی توی لاؤنی ای پیندی اے۔ ڈسپلن جو رکھنا ہويا۔ ہور

کوئی گل نہیں۔ بیٹا میں وی غریب آدمی آں۔ تہانوں پتہ اے

بی بی۔ سکول ٹیچر دی تنخواہ ای کیہ ہوندی اے۔ دو انگل ودھاوندے

نیں تنخواہ تے دو ہتھ منگھیا ئی ودھ جاندی اے نال ای۔ پرائمری

دی ٹیوشن کون لیندا جے سرکاری سکولاں وچ۔ مینوں پتہ اے نا

کتنی محنت تساں کریندے او پئے بچے نوں پڑھاوندے او پئے

جیہڑا۔ تہاڈا ای کم اے ماشا اللہ۔ میریاں کجھ ضرورتاں نہیں۔ مینوں

لوڑ آہی اوس واسطے ایس مندری والے دی۔ کجھ دشمن دریاں وی

ہوندیاں نہیں ساڈیاں پنڈاں تھاواں تے شریکے برادریاں دیاں

تہانوں پتہ ای اے۔ بس اک دو کم کرا کے میں مُندری موڑ دینی
 اے تہانوں بیٹا۔ پر ویکھو نا سکول دے ڈسپلن دا معاملہ اے بیٹا
 جی۔ کپڑے صاف، کاپی نویں (تارونوں) ساڈیاں انسپکشناں وی
 ہوندیاں نیں۔ کوئی پتہ نہیں نہ ہوندا وقت دا۔ پر تئیں فکر نہ کرو ہو
 جاسی بندوبست اوہ وی کوئی نہ کوئی۔ تئیں بیوی میری نوں وی ملے
 او۔ آیا کرو۔ سادی اے۔ صفائی شغائی نہیں ہن ہوندی اوہدے
 کولوں۔ ہمار شمار رہندی اے ہر ویلے۔ پھیرا شیرا پایا کرو تئیں
 آہو۔ سگوں گجھ پڑھ لیا کرو گھر آ کے۔ بڑے کورس کرائے نیں
 میں۔ اگوں ایس بچے دے سو کم نیں۔ ایسے صفائی نال بدھے
 رہے تئیں تے کیوں ہوسن۔ دُنیا بڑی وسیع اے۔ بڑے رابطے
 نیں میرے۔ ناں لئو کسے دا جیہنوں میں لُونج نہیں کیتا۔ لُونج
 سمجھدے او نا۔ بیڑی۔ ہر چیز لُونج کریدی اے۔ کتاباں، شاعر،
 جرنیل، سیاستدان، آرٹسٹ، عالم، دہشت گرد۔ کانغدی بیڑی لُونج
 کرناں میں۔ ویکھدیاں ویکھدیاں جہاز بن جاندی اے۔ کھرہاں
 دا مال لے کے ٹردی اے۔ کیہ کمی اے تہاڈے وِچ۔ بس ہاں
 کرنی اے تئیں۔ اگوں میں جاناں میرا کم۔ چنگا بیٹا جی۔ خوش
 رہو گوڈ بلیس یو۔ (نکل گیا اے)

الہ دین: مینوں اگے ای شک ہا۔

تارو: کیہ؟

الہ دین: ایہہ ماسٹر مینوں الہ دین کہانی والا سمجھدا اے تے آپ اصل وچ
جادو گراے۔

تارو: گنڈی لالے۔ کپڑے ملے۔ میں آئی ہننے کاپی لے کے۔ (نکل گئی
اے)

(ہنیرا)

4

(پورے ہنیرے وچ جھٹ پچھوں ماڑی جیہی لوء۔ مرکانا پلس
دے ڈرانگ روم دا جھولا پیندا اے انگیٹھی توں۔ تارو فرش تے
ٹاکی مریندی انگیٹھی نیڑے آئی اے۔ اٹھ کے دیوا ویکھدی اے
چا کے۔ مرکانا ساب دا پتر چوڑی پنچی دا جوان سلپینگ
سوٹ وچ عینک لائی۔ پچھوں آ کے بانہہ پھڑیوس۔ تارو تر بک کے
دیوا چھڈ دتا اے۔)

چھوٹا مرکانا: (گن سن) تارے دساں منغاں لئی۔ آجا میرے کمرے وچ
ہیں۔ عیش کرا دیاں تینوں۔

تارو: (بانہہ جھٹک چھڑائیس) میں دسی آں وڈے مرکانا ساب نوں۔
(چھوٹا مرکانا اپنے کمرے وچ گیا اے۔ تارو دیوا چا کے بوجھے
وچ پالیا اے۔ چھوٹا مرکانا مُڑ آیا)

چھوٹا مرکانا: تارو۔ (تارو مُڑ تر بکی اے۔ اوس پنچ سو دا نوٹ دکھایائے۔)

بس دساں منٹاں دی گل اے۔ آجا، ہیں۔ (تارو ٹھری اے اوس
اگوں دی آ کے پنج ہزار دانوٹ وکھالیاں۔ تارو دھکا مار کے سٹ
دتا اے اوہنوں۔ ٹر گئی اے)

(ہنیرا)

5

(اوبا ماڑی جیہی لوء۔ الہ دین اپنے گھر وچ۔ کھیس دوالے ولیا
ہویاے۔ بوبا کھڑکیاے۔ الہ دین گنڈی لاہی اے۔ تارو آئی
اے۔)

تارو: سکے نہیں کپڑے؟

الہ دین: جھڑ ہو گیاے۔ کاپی؟ (تارو دیوا کڈھ کے الہ دین نوں دتا اے
اوہ حیران ویکھدا اے)

تارو: ایہہ بالن والا نہیں (رگڑا لاون دی سینت) الہ دین رگڑیاے
دیوا۔ جن آ گیاے موبائل تے گل کریندا۔ وڈا افسر لگدا اے)

جن: (موبائل تے) بس ٹھیک اے۔ میں دساں ہنوں۔ رائٹ۔ الہ دین
نوں) سر سر۔ سبھ کجھ ارنج ہو گیاے۔ تہانوں کجھ دس دی
ضرورت نہیں۔ میں جن کاہاں جے کلائنٹ دی رکوآرمنٹ دا پہلے
ای پتہ نہ ہووے مینوں۔ بلاک ٹو سیکٹر بی۔ نمبر ٹریپل ٹو۔ ویہہ بیڈ
روم۔ سویمنگ پول۔ جم۔ گولف کورس۔ (تارو گل کرن لگی اے)

میڈم میڈم- سیکرٹریز ہاؤس وکھرا اے- گیٹ ہاؤس وکھرا-
 سروس بلاک وکھرا- پنجاہ نوکراں واسطے- (گل کرن لگی اے)
 میڈم میڈم پلیز مینوں پورا پتہ اے- ایہہ کارڈ اے سر- پوری دُنیا
 وچ جتھے چاہو جو چاہو- اِن لمٹیڈ کریڈٹ- (الہ دین کارڈ لے
 لیائے)

جن: (چکھے سینت کر کے) تہاڈے نال ای اے بالکل بیک سائیڈ
 تے- تسیں ہنئے شفٹ کر سکتے او- فلی فرنشڈ- وڈ سروس اِن
 یونیفارم- آل کلائنڈز آف ٹرانسپورٹ- مینوں اجازت- میں بے
 موسمے پھلاں دے پکن دا ارتجمنٹ کراؤنائے سر- تہاڈے شفٹ
 کرن توں پہلاں- (جھک کے) سر- میڈم- (ٹُر گئے موبائل
 گن تے)

(تاروتے الہ دین چکھے ہنیرے وچ گئے نیں- او تھوں)

الہ دین: ماراوے- اُستاد ڈھبری تے خاب وچ وی ایہہ نہیں ویکھ سکدا
 تارو: اسیں دو جی کیہ کرساں ایڈا گھر-

الہ دین: (لوئے آ کے) گل ای کوئی نہیں- میں سارے سکول دے گڈیاں
 مُنڈے لے آونے نیں سنے ٹہراں دے- تے سارے مُنڈے رکشا
 باڈی ورکشاپ والے- پھیر وی بچ گئی تھان تے اُستاد ڈھبری وی
 آ جاوے- ماسی سگری وی- اوہدی یونین وی-

تارو: (لوئے آ کے) ایہہ بوخبرے کاہدی اے ترکی ہوئی- جیویں کوئی

جنور مومے ہوون چروکنے۔

الہ دین: (چھجے جا کے) اوہ۔ گندا نالہ اے اماں۔ راوی جیڈا۔ اوئے
ہوئے ہوئے۔ مچھر قورمہ۔ (لوئے آ کے) کتھے گیائے اوہ (دیوا
رگڑیاس۔ جن حاضر)

جن: سُر سُر سُر۔ مینوں پتہ اے۔ نالے دا معاملہ سُر۔ ویری ویری
سوری۔ ویری ویری سوری۔ میں پہلے نہیں دس سکیا۔ ذرا جنی پروہلم
اے ایہدے وچ۔ تئیں سمجھ جاسو۔ سسٹم۔ گل ہے وی کجھ نہیں
تے ہے وی اے۔ ایہہ اوہ مُندری والا اے نا سُر۔ رہیا اے
تہاڈی سروس وچ وی۔ اوہدے لیول دا کم اے۔ ہے تے اوہ
میرے انڈر ای۔ کافی تھلے۔ ڈاون بیلو۔ میں کدیں انٹرفیر نہیں
کیتا پیٹھلیاں دے کم وچ۔ چھوٹیاں چھوٹیاں گلاں نال وڈیاں
خرابیاں پیدا ہوندیاں نیں۔ تئیں جاندے او سُر جو حال ہو گیائے
سسٹم دا۔ اوہدا کلائنٹ اجکل اوہ جادوگر اے۔ میک اپ ماسٹر۔
اوہنوں کہو کہاؤ کسے کولوں۔ نہیں تے پتہ کرو کیہ منگدائے۔ دے
دیو۔ ہر اک دی پرائس ہوندی اے۔ گڑبڑ کرے تے کورٹ وچ
لے جاؤ۔ وکیل کرو وڈے توں وڈا۔ نو پروہلم سُر۔ اُن لمٹیڈ
کریڈٹ۔ (ٹر گیا اے۔ جن گیا اے تے چھوٹا مرکانا آ گیا اے۔
نال تھانیدار تے وکیل)

وکیل: (کاغذ دکھا کے) تیرا اپنا بیان ای بی بی۔ مرکانا پیس توں توں

دیوا چرا کے لیائی اس (کھنگورا) دو تاریخ نوں دو وج کے دو منٹ
تے۔ (کھنگ) ٹھنڈ بڑی اے اتھے مرکانا صاحب۔

تھانیدار: ہئے چل پیندائے ہیٹر۔

تارو: میں کوئی بیان شیان نہیں دیتا۔

تھانیدار: (الہ دین کولوں دیوا کھوہ کے، اونوں ساہمنے کر کے) ایہہ
ویکھاں تیرا ای اے بیان کہ شیان اے کسے ہور دا۔ مال برآمد ہو
گیائے تہاڈے کولوں۔ آؤ نہ نال میرے۔ تصدیق تھانے چل
کراونے آں۔

الہ دین: تسیں میک اپ والے تے نہیں سارے۔

تھانیدار: آ ہو پتر کرنے آں میک اپ تینوں وی۔ برآمدگی تیرے کولوں
ای ہوئی اے۔

چھوٹا مرکانا: (وکیل تے تھانیدار نوں پرے کر کے) تارو اے وی ویلا
ای میں بھیج دیناں ایہناں نوں واپس۔ کیہ جانائے تیرا۔ سگوں تیرا
حق بن جاسی میرے تے ہیں۔ میں دیوے ای دیوے کر دیاں
گھر تیرے جے شوق اے منڈے نوں تے۔ اسیں تے بناونے
آں ایہہ کھڈونے۔ ہیں۔ ویلا ای۔ من جا۔ اے وی۔

وکیل: کیوں جی مرکانا صاحب ہو گئے عدالتوں باہر تصفیہ۔ ساڈی فیس
وی وچے ای ہے۔ ہیں جی۔

تھانیدار: تے ساڈا خرچ پٹھا وی ہیں جی۔ ایف آئی آر دی واپسی تے ہور

پواڑے۔

چھوٹا مرکانا: تارو ویلا ای۔ ایہہ بڑے گھٹیا لوک نی۔ میں نہیں چاہوندا
توں ایہناں دے وس پویں۔ پر نہ سُنن دی عادت نہیوں مینوں
میں ترلے ای سُنے نیں وڈیاں وڈیاں دے۔ فیصلہ تیرے تے
ای۔

(ہنیرا)

6

(تارو سستی اُٹھی اے ابھڑوا ہے گھابر کے۔ ساہ۔ مڑھکا) الہ دین
وی اُٹھ کھلوتا اے)

الہ دین: کیہ گل اے اماں خاب آئی اے تینوں کوئی؟
تارو: (سنجھل گئی اے) آہو آئی اے۔ تیریاں جتاں دی۔
الہ دین: اوہ تہاڈا بھلا ہو جائے۔ کہانی بدل گئی ہونی اے۔ سُنا ذرا
تارو: اوہا کہانی شکلاں وٹا وٹا کے آوندی اے ہر اک اگے۔ جاگدیاں
ہور سَتیاں ہور۔

الہ دین: سوں لے اماں تھوڑا جیہا۔
تارو: نہیں سوں لیائے جیہہ اسونا ہا۔ توں وی اُٹھ ہُن۔ (اگ بال کے
پانی دھریندی اے چلھے تے)

الہ دین: اج اتوار اے دونویں جن نہ بن جائے۔ توں مُندری والا میں

دیوے والا-

تارو: نہیں توں مُندری والا میں دیوے والا-

الہ دین: چل دوویں توں-

تارو: تے توں؟

الہ دین: میں جادوگر - نا سچ میں الہ دین کہ- کاپی نویں تے کپڑے صاف- (اُٹھ کے بھنگڑا پاپوس) کاپی نویں تے کپڑے صاف- سَتے خُون اسانوں ماف- دوویں (تارو ہسدی تاڑی مریندی رَلدی اے) کاپی نویں تے کپڑے صاف سَتے خون اسانوں معاف-

الہ دین: (تال وٹا کے- بھنگڑے دا جھممر بنا کے) کاپی کالی تے چکڑ کپڑے (تارو وی نال) کاپی کالی تے چکڑ کپڑے- جینے کھانے نہیں کھالے لپڑے (دوویں ہس ہس نچے نہیں- سگّری آئی اے- دوویں ہسدے کھلو گئے نہیں)

سگّری: ایہہ کیہ کہانی اے کپڑیاں تے لپڑیاں دی-

الہ دین: چناں دی کہانی اے

سگّری: تیری الہ دین دی؟

تارو: آہو ایسے دی-

الہ دین: نہیں ایہدی - ایہہ جن ای ماسی سگّری-

سگّری: کیہڑا- مُندری والا کہ دیوے والا

الہ دین: دوویں

سگرمی: مُندری دیواتے تیرے کول اے نا ایہدا

الہ دین: نہیں۔ کسے کول نہیں۔ ایہہ ازاد جن اے کسے دے قابو نہیں۔

سگرمی: (ہسدی اے) ایسے واسطے میں آئی آں سوختے سوختے۔

الہ دین: جیہڑی کسے دے قابو نہیں ماسی اوہ تیرے قابو آوندی اے؟

سگرمی: میں لہنوں قابو تھوڑا ای کرناے۔ میں تے بس ایہدے کولوں پتہ

کرناے بھئی جن ازاد کیویں ہو سکدے نہیں۔

الہ دین: نہ دیوا کسے کول ہوئے نہ مُندری، جن ازاد ای ازاد نہیں۔

سگرمی: کسے نہ کسے کول تے ہونا ای ہو یا نہ دیوا مُندری۔

تارو: بن ای نہ دیوے مُندریاں۔

الہ دین: کتھے بندے نہیں

تارو: جتھے وی کتے لوڑ پوندی اے جتاں نوں کم تے لاون دی۔ ملاں

وچ۔ زمیناں تے۔ گھراں وچ۔

الہ دین: کون بنیدائے۔

تارو: جینے جتاں دی کمائی کھانی ہووے۔ ملاں والے۔ زمیناں والے

گھراں والے۔ کتے مُندری چلدی اے کتے دیوا

سگرمی: تارو آئی تے ساں میں تیرے کول اجازت لینی سی اک۔ پرہن

تے میں نال ای کھڑنا اے تینوں۔

تارو: میرے کول تے جھاڑو ٹاکی اے سگرمی اجازت تے کوئی نہیں۔

سگرمی: تیرے ناں دے پیسے نہیں نا جیہڑے کٹھے کیتے ہوئے۔ اوہ کمیٹی
وچ پاو نے میں تیرے ولوں۔

تارو: میں کیہ کرنی اے کمیٹی۔

سگرمی: ایہہ ہور قسم دی کمیٹی اے۔ توں کماں دے فنڈ دا آکھیا سی نا۔
ایہہ کماں دی کمیٹی اے۔ ساڈی پارٹی اے نا۔ اساں ساریاں
سوچیاے ہر ممبر کم دے کوئی نہ کوئی سانجھا۔ مُڑ سارے کمیٹی پاو۔
جیہدی نکلے اوہدے والے کم تے لگے۔

تارو: ایہوٹھ اے جن بناون دا۔

سگرمی: سمجھی نہیں میں

تارو: جیہدے ناں دی کمیٹی نکلی اوہنے بندہ رہنا ای نہیں۔ جن بن
جانائے۔ تے جیہناں دی نہیں نکلی اوہناں نوں وی نال ای بنا دینا
اے۔ تے جن بنیا نہیں بندہ تے دیوا مُندری رگڑ کے قابو کیتا نہیں
اگلیاں۔

سگرمی: سُن لیا ای الہ دینو۔ توں تے آہندا سین اماں ازاد جن اے
تیری۔ ایہہ تے آہندی اے جن ازاد ہو ای نہیں سکدے۔

الہ دین: ایہہ ہور رنگ دا جن اے ماسی۔ اوہو جیہا نہیں جیہڑا ماسٹر بناؤ
اے مینوں۔ نوں کاپی تے کپڑے صاف۔

سگرمی: جن ہے ای نہیں اماں تیری۔ ایہہ بندہ اے تے ازاد وی تہدے
ای اے۔

الہ دین: تے پھیر کیوں بنیندے او جن لیہنوں کمیٹی پوا کے۔ ایہہ تہاڈی
پارٹی اے نہ ماسی جیہڑی۔ ایہنے پہلوں بن جانا ای ”پاکستان کمیٹی
پارٹی“ مڑ ”پاکستان جن پارٹی“۔

سُگرمی: (ہس کے) چلو اوہدا دیوا مندری تے تیرے ہتھ ای آونائے نا
اخیر۔

الہ دین: نہیں میں فیصلہ کر لیا۔

سُگرمی: کیہ

الہ دین: نہ میں ایکشن ایکشن کھیڈنائے نہ ٹونٹی ٹونٹی لڑنائے۔

سُگرمی: منظور اے سانوں۔ پر اج تے توں چل نا ساڈے نال۔

الہ دین: میلیاں نال ای؟

سُگرمی: ایہو منظور اے سانوں (جُھمر پا کے) کالی کاپی تے چکڑ کپڑے

الہ دین: ویکھ لئیں ماسی۔

سُگرمی: ویکھ لیا۔ کالی کاپی تے چکڑ کپڑے۔

الہ دین: (رلدا اے) ہو جاو سُتھرے نہا کے چھپڑے۔

دونویں: کالی کاپی تے چکڑ کپڑے۔ ہو جاو سُتھرے نہا کے چھپڑے (تارو

تاڑی لا کے رلی اے)

(ہنیرا)